

222

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 kwietnia 1995 r.

w sprawie autostrad płatnych.

Na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych (Dz. U. Nr 127, poz. 627) zarządza się, co następuje:

§ 1. Autostradami budowanymi i eksploatowanymi jako płatne będą:

- 1) autostrada A-1 na odcinku Gdańsk — Toruń — Łódź — Częstochowa — Katowice — granica państwa,
- 2) autostrada A-2 na odcinku Świecko — Poznań — Warszawa — Terespol,

- 3) autostrada A-3 na odcinku Szczecin — Zielona Góra — Legnica — Bolków — Lubawka,
- 4) autostrada A-4/A-12 na odcinku Zgorzelec (Olszyna) — Krzyżowa — Wrocław — Opole — Gliwice — Katowice — Kraków — Tarnów — granica państwa.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Oleksy*

223

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 kwietnia 1995 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników urzędów państwowych.

Na podstawie art. 7¹ ust. 2, art. 21 ust. 3, art. 22 ust. 2, art. 23 ust. 2, art. 24 ust. 2 oraz w związku z art. 43 ust. 1—3, art. 44 i 46 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 34, poz. 178 i 182, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, z 1991 r. Nr 55, poz. 234, Nr 88, poz. 400 i Nr 95, poz. 425, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451 oraz z 1994 r. Nr 136, poz. 704) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, do:

- 1) pracowników zatrudnionych w:
 - a) urzędach naczelnych i centralnych organów administracji państwowej oraz w urzędach terenowych organów administracji rządowej,
 - b) urzędach podległych Prezesowi Rady Ministrów,
 - c) urzędach podległych naczelnym i centralnym organom administracji państwowej,
- 2) pracowników zatrudnionych w jednostkach wojskowych i na stanowiskach określonych przez Ministra Obrony Narodowej lub przez Ministra Spraw Wewnętrznych w odniesieniu do podległych mu jednostek wojskowych,
- 3) pracowników administracyjnych, pomocniczych, technicznych i obsługi sądów powszechnych, powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz kuratorów zawodowych i komorników, zwanych dalej „pracownikami”.

2. Rozporządzenia nie stosuje się:

- 1) z wyjątkiem przepisów § 3, 8, 9 i 16 — do starszych strażników, strażników i młodszych strażników Państwowej Straży Rybackiej,

- 2) do urzędników Urzędu Rady Ministrów — w zakresie uregulowanym w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów na podstawie art. 7¹ ust. 2 i art. 21 ust. 3a ustawy o pracownikach urzędów państwowych.

§ 2. 1. Ustala się:

- 1) tabele miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego, stanowiące załącznik nr 1 do rozporządzenia,
- 2) tabelę stawek dodatku funkcyjnego, określonych w relacji procentowej do najniższego wynagrodzenia zasadniczego w pierwszej kategorii zaszergowania, ustalonej w tabeli miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego, stanowiącą załącznik nr 2 do rozporządzenia,
- 3) tabele stanowisk, zaszergowania i kwalifikacji pracowników, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. a), stanowiące załącznik nr 3 do rozporządzenia.

2. Tabelę stanowisk, zaszergowania i kwalifikacji pracowników, o których mowa w:

- 1) § 1 ust. 1 pkt 1 lit. b), ustala Minister Pracy i Polityki Socjalnej na wniosek Ministra — Szefa Urzędu Rady Ministrów,
- 2) § 1 ust. 1 pkt 1 lit. c) i pkt 3, ustala Minister Pracy i Polityki Socjalnej na wniosek właściwych ministrów (kierowników urzędów centralnych),
- 3) § 1 ust. 1 pkt 2, ustala odpowiednio Minister Obrony Narodowej lub Minister Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej.

3. Minister Pracy i Polityki Socjalnej, na wniosek właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego), może uzupełniać tabele stanowiące załącznik nr 3 do rozporządzenia nowymi stanowiskami i określać dla tych stanowisk kategorie zaszergowania i stawki dodatku funkcyjnego, w ramach kategorii i stawek przewidzianych w tabelach stanowiących załączniki nr 1 i 2 do rozporządzenia, a także określać wymagane kwalifikacje.

4. Minister Pracy i Polityki Socjalnej w porozumieniu z Ministrem—Szefem Urzędu Rady Ministrów może dokonywać zmian wysokości stawek wynagrodzenia zasadniczego w stopniu proporcjonalnym do wzrostu środków na wynagrodzenia.

§ 3. 1. Kierownik urzędu dokonuje przeszerogowania pracownika w ramach wynagrodzenia przewidzianego dla danego stanowiska oraz awansowania pracownika na stanowisko wyższe od zajmowanego.

2. Kierownik urzędu może w uzasadnionych wypadkach skrócić pracownikowi okres pracy zawodowej wymagany na danym stanowisku.

§ 4. Pracownikom zatrudnionym na stanowiskach związanych z kierowaniem zespołem przysługuje dodatek funkcyjny. Dodatek ten przysługuje również pracownikom zatrudnionym na stanowiskach nie związanych z kierowaniem zespołem, dla których w załączniku nr 3 do rozporządzenia przewiduje się dodatek funkcyjny, z tym że maksymalną stawkę tego dodatku przewidzianą dla danego stanowiska obniża się o jedną stawkę.

§ 5. 1. Kierownik urzędu może w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia przyznać pracownikowi, z zastrzeżeniem ust. 2, dodatek służbowy w wysokości do 40% łącznie od wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego. Wysokość dodatku służbowego uzależnia się od charakteru, złożoności i efektów pracy.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy pracowników zatrudnionych na stanowiskach pomocniczych, robotniczych i obsługi.

3. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, może być podwyższany w szczególnie uzasadnionych wypadkach.

4. Szczegółowe zasady przyznawania dodatku, o którym mowa w ust. 1, określa:

- 1) właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) w odniesieniu do pracowników urzędów naczelnych i centralnych organów administracji państwowej oraz pracowników urzędów podległych naczelnym i centralnym organom administracji państwowej,
- 2) Minister—Szef Urzędu Rady Ministrów w odniesieniu do pracowników urzędów podległych Prezesowi Rady Ministrów,
- 3) właściwy wojewoda w odniesieniu do pracowników urzędów terenowych organów administracji rządowej.

§ 6. 1. Pracownikowi przysługuje dodatek za prace wykonywane w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia:

- 1) przy pierwszym stopniu uciążliwości lub szkodliwości — w wysokości do 5%,
- 2) przy drugim stopniu uciążliwości lub szkodliwości — w wysokości do 10%,
- 3) przy trzecim stopniu uciążliwości lub szkodliwości — w wysokości do 15%

miesięcznego najniższego wynagrodzenia zasadniczego w pierwszej kategorii zaszerogowania, ustalonego w tabeli miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego.

2. Wykaz prac, o których mowa w ust. 1, oraz zasady przyznawania dodatku za te prace określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 7. 1. Pracownikom mogą być przyznane:

- 1) premie i nagrody związane z rodzajem wykonywanej pracy,
- 2) wynagrodzenie prowizyjne za wykonywanie bezpośrednio czynności egzekucyjnych.

2. Szczegółowe warunki przyznawania nagród i premii oraz wynagrodzenia prowizyjnego, o których mowa w ust. 1, oraz ich wysokość określa Minister Pracy i Polityki Socjalnej na wniosek właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego).

§ 8. 1. Do okresów pracy uprawniających do dodatku za wieloletnią pracę w urzędach państwowych, zwanego dalej „dodatkiem za wysługę lat”, wlicza się również wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

2. W wypadku gdy praca w urzędzie państwowym lub w jednostce, o której mowa w § 1 ust. 1, stanowi dodatkowe zatrudnienie, prawo do dodatku za wysługę lat ustala się odrębnie dla każdego stosunku pracy. Do okresu dodatkowego zatrudnienia nie podlegają zaliczeniu okresy zatrudnienia podstawowego.

3. Dodatek za wysługę lat przysługuje pracownikowi za dni, za które otrzymuje wynagrodzenie.

4. Dodatek za wysługę lat przysługuje również za dni nieobecności w pracy z powodu niezdolności do pracy wskutek choroby albo konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem lub chorym członkiem rodziny, za które pracownik otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie i zasiłek z ubezpieczenia społecznego.

5. Dodatek za wysługę lat jest wypłacany w terminie wypłaty wynagrodzenia:

- 1) począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku lub wyższej stawki dodatku, jeżeli nabycie prawa nastąpiło w ciągu miesiąca,
- 2) za dany miesiąc, jeżeli nabycie prawa do dodatku lub prawa do wyższej stawki dodatku nastąpiło pierwszego dnia miesiąca.

§ 9. 1. Do okresu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej w urzędach państwowych wlicza się również wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze. W razie równoczesnego pozostawania więcej niż w jednym stosunku pracy, do okresu pracy uprawniającego do nagrody wlicza się jeden z tych okresów.

2. Pracownik nabywa prawo do nagrody jubileuszowej w dniu upływu okresu uprawniającego do nagrody bądź w dniu wejścia w życie przepisów wprowadzających nagrody jubileuszowe. Pracownik jest obowiązany udokumentować swoje prawo do nagrody, jeżeli w jego aktach osobowych brak jest odpowiedniej dokumentacji.

3. Wypłata nagrody jubileuszowej powinna nastąpić niezwłocznie po nabyciu przez pracownika prawa do tej nagrody.

4. Podstawę obliczenia nagrody jubileuszowej stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w dniu nabycia prawa do nagrody, a jeżeli dla pracownika jest to korzystniejsze — wynagrodzenie przysługujące mu w dniu jej wypłaty.

Jeżeli pracownik nabył prawo do nagrody jubileuszowej będąc zatrudnionym w innym wymiarze czasu pracy niż w dniu jej wypłaty, podstawę obliczenia nagrody stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w dniu nabycia prawa do nagrody. Nagrodę oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

5. W razie rozwiązania stosunku pracy i przejścia na emeryturę lub rentę inwalidzką, pracownikowi, któremu do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej brakuje mniej niż 12 miesięcy, licząc od dnia rozwiązania stosunku pracy, nagrodę tę wypłaca się w dniu rozwiązania stosunku pracy.

6. Jeżeli w dniu 27 stycznia 1995 r. albo w dniu wejścia w życie przepisów wprowadzających zaliczalność do okresów uprawniających do świadczeń pracowniczych okresów nie podlegających dotychczas wliczeniu pracownikowi upływa okres uprawniający go do dwóch lub więcej nagród, zakład pracy wypłaca mu tylko jedną nagrodę — najwyższą.

7. Pracownikowi, który w dniu 27 stycznia 1995 r. albo w dniu wejścia w życie przepisów, o których mowa w ust. 6, ma okres dłuższy niż wymagany do nagrody danego stopnia, a w ciągu 12 miesięcy od tego dnia upływie okres uprawniający go do nagrody wyższego stopnia, nagrodę niższą wypłaca się w pełnej wysokości, a w dniu nabycia prawa do nagrody wyższej — różnicę między kwotą nagrody wyższej a kwotą nagrody niższej.

8. Przepisy ust. 6 i 7 mają odpowiednio zastosowanie w razie gdy w dniu, w którym pracownik udokumentował swoje prawo do nagrody, był uprawniony do nagrody wyższego stopnia oraz w razie gdy pracownik prawo to nabędzie w ciągu 12 miesięcy od tego dnia.

9. Pracownikom zatrudnionym w urzędach i jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1, w dniu 27 stycznia 1995 r., którzy przed tym dniem nabyli prawo do nagrody jubileuszowej w związku z wliczeniem okresów wymienionych w zarządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1989 r. w sprawie ustalania okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej oraz zasad jej obliczania i wypłacania (Monitor Polski Nr 44, poz. 358), okresy te podlegają wliczeniu na dotychczasowych zasadach przy ustalaniu prawa do kolejnych nagród.

10. Pracownicy, którzy podjęli zatrudnienie w urzędach i jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1, po dniu 27 stycznia 1995 r., nabywają prawo do nagrody jubileuszowej na zasadach określonych w ust. 1—8, niezależnie od wcześniejszego nabycia prawa do nagrody za dany okres.

§ 10. 1. Tworzy się fundusz nagród, z przeznaczeniem na nagrody za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej, w wysokości 3% planowanych wynagrodzeń osobowych, pozostający w dyspozycji kierowników urzędów.

2. Fundusz nagród, o którym mowa w ust. 1, może być podwyższany przez kierowników urzędów w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

§ 11. 1. Do rozliczania czasu pracy i wynagradzania za pracę w godzinach nadliczbowych pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu stosuje się przepisy dotyczące tej grupy pracowników, wydane na podstawie Kodeksu pracy, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Za każdą godzinę przepracowaną nieprzerwanie ponad 8 godzin do 12 godzin na dobę pracownikom, o których mowa w ust. 1, przysługuje dodatek w wysokości 10% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego, z tym że w miesięcznym okresie rozliczeniowym czas ten nie może

przekroczyć liczby godzin wynikającej z pomnożenia 8 godzin przez liczbę roboczych dni kalendarzowych.

§ 12. Godzinową stawkę wynagrodzenia zasadniczego pracownika ustala się w wysokości 1/170 miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

§ 13. Za pracę w porze nocnej przysługuje pracownikowi dodatek do wynagrodzenia w wysokości 20% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego.

§ 14. 1. Dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach pomocniczych, robotniczych i obsługi tworzy się fundusz premiowy w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

2. Wysokość funduszu premiowego, o którym mowa w ust. 1, oraz zasady przyznawania premii określa kierownik urzędu.

§ 15. 1. Kierowcom samochodów osobowych może być przyznane, za ich zgodą, wynagrodzenie ryczałtowe, ustalone na podstawie tabeli, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 1.

2. Kierowcom, z wyjątkiem kierowców samochodów osobowych, za powierzone im dodatkowe czynności nie wchodzące w zakres ich normalnych obowiązków przysługuje dodatek w wysokości nie przekraczającej 60% miesięcznego najniższego wynagrodzenia zasadniczego w pierwszej kategorii zaszerzegowania, ustalonego w tabeli, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 1.

3. Wysokość dodatku, o którym mowa w ust. 2, za wykonywanie poszczególnych czynności ustala kierownik urzędu, uwzględniając rodzaj czynności i ich uciążliwość.

§ 16. Pracownicy, którzy w dniu wejścia w życie rozporządzenia nie posiadają wymaganych kwalifikacji w zakresie wykształcenia, mogą być przeszeregowani tylko w ramach zajmowanego stanowiska.

§ 17. Do pracowników, którym ustalono wynagrodzenie na podstawie rozporządzenia, nie stosuje się odrębnych przepisów dotyczących dodatków, wydanych na podstawie art. 79 Kodeksu pracy.

§ 18. Pracownikom zatrudnionym przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na stanowisku starszego radcy prawnego przysługuje do czasu zmiany tego stanowiska, na zasadach przewidzianych w przepisach prawa pracy, wynagrodzenie według zasad określonych w tym rozporządzeniu, dotyczących pracowników zatrudnionych dotychczas na stanowiskach równorzędnych pod względem płacowym, określonych w tabelach I i II załącznika nr 3 do rozporządzenia, o którym mowa w § 21.

§ 19. Do czasu wydania przepisów, o których mowa w § 2 ust. 2 oraz § 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, pozostają w mocy dotychczasowe przepisy wydane na podstawie § 2 ust. 2 oraz § 6 ust. 4 rozporządzenia, o którym mowa w § 21.

§ 20. Do pracowników zatrudnionych na stanowiskach pomocniczych przepisy § 5 ust. 2 i § 14 ust. 1 stosuje się od dnia 1 lipca 1995 r.

§ 21. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1989 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników urzędów państwowych (Dz. U. Nr 8, poz. 50 oraz z 1990 r. Nr 24, poz. 139 i Nr 73, poz. 433).

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem § 8 i 9, które wchodzi w życie z mocą od dnia 27 stycznia 1995 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Oleksy*